

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **J. H.**

skazanego z art. 177 § 2 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 29 kwietnia 2025 r.

wniosków obrońców

o wyłączenie SSN Zbigniewa Kapińskiego od rozpoznania sprawy o sygn. III KO 5/25

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

1. wniosek adw. A. R. o wyłączenie SSN Zbigniewa Kapińskiego pozostawić bez rozpoznania;
2. nie uwzględniać wniosku adw. M. Z. o wyłączenie SSN Zbigniewa Kapińskiego.

UZASADNIENIE

Pismem z 31 marca 2025 r., w sprawie o sygn. akt III KO 5/25 obrońca skazanego J. H. – adw. M. Z. złożył wniosek o stwierdzenie braku spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Zbigniewa Kapińskiego wymogów niezawisłości i bezstronności. Pismem z 31 marca 2025 r., w sprawie o sygn. akt III KO 5/25 wniosek o stwierdzenie braku spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Zbigniewa Kapińskiego wymogów niezawisłości i bezstronności złożył również drugi z obrońców J. H. - adw. A. R.. Wnioski zarejestrowano pod sygn. III KB 45/25 zaś

zarządzeniem z 3 kwietnia 2025 r. zarejestrowano je w repertorium KRI, traktując je jak wnioski o wyłączenie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek adw. A. R. należy uznać za niedopuszczalny z mocy ustawy, co skutkować musi pozostawieniem go bez rozpoznania.

Wniosek adw. M. Z. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że należy ją rozumieć jako obiektywną bezstronność sędziego, w tym zarówno subiektywne poczucie sędziego co do własnej bezstronności, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym, opartą na zobiektywizowanych przesłankach oraz analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (zob. uchwała SN z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007/5/39; wyrok SN z dnia 8 stycznia 2009r., III KK 257/08, LEX nr 532400; wyrok SN z dnia 18 marca 2009 r., IV KK 380/08, LEX nr 491543). Wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być więc należycie, a zatem wystarczająco „uzasadniona”.

Instytucja wyłączenia sędziego z powodu istnienia okoliczności mogących wywołać wątpliwości co do jego bezstronności ma bowiem charakter procesowej gwarancji w konkretnym postępowaniu. W konsekwencji zasadność wniosku o wyłączenie sędziego zależy od okoliczności faktycznych mogących mieć wpływ na sposób prowadzenia postępowania przez sędziego.

Zarzut braku bowiem bezstronności nie może mieć charakteru abstrakcyjnego i w istocie odnosić się nie do określonego sędziego w określonych okolicznościach sprawy, ale do całych grup powołanych sędziów, niezależnie od tego w jakim okresie i z jakimi ułomnościami w procedurze zostali powołani (szerzej na ten temat SN w postanowieniach z 24 stycznia 2022 r., sygn. II KO 125/21, z 28 października 2022 r., sygn. II KK 375/22 czy też z 3 listopada 2021, sygn. IV KO 86/21). Adw. A. R. poprzestał na argumentach systemowych związanych z powołaniem SSN Zbigniewa Kapińskiego na stanowisko sędziego Sądu

Najwyższego, w związku z czym należało uznać wniosek za niedopuszczalny z mocy ustawy i pozostawić go bez rozpoznania.

Drugi z obrońców – adw. M. Z. powołał się również na okoliczności faktyczne, które mogą stanowić podstawę wniosku o wyłączenie sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k., co uzasadniało jego merytoryczne rozpoznanie. W treści pisma wnioskujący wskazał, że w sprawie istnieją poważne wątpliwości w zakresie niezależności SSN Zbigniewa Kapińskiego w kontekście jego związków z władzą wykonawczą, ukształtowaną w latach 2015-2023 r. Uzasadniając wniosek obrońca wskazał również, że w przeszłości skazany J. H. zwrócił się do ówczesnego Ministra Sprawiedliwości o interwencję w jego sprawie co skutkowało zaostreniem stanowiska prokuratury. Źródło tego działania wnioskujący upatruje w naciskach ze strony Prokuratury Krajowej. We wniosku obrońca wskazał również, że SSN Zbigniew Kapiński brał udział wydaniu uchwały z 28 maja 2024 r., sygn. akt I KZP 9/23 oraz z 27 września 2024 r. sygn. akt I KZP 3/24 oraz w przeszłości pozytywnie zaopiniował kandydaturę sędziego Przemysława Radzika na sędziego Sadu Apelacyjnego w Warszawie. Wnioskujący wskazał również na przedstawieniu przez Rzecznika Dyscyplinarnego dla sędziów Sądu Najwyższego zarzutu dyscyplinarnego dotyczącego przekazywania sprawy do właściwości Izby.

Na wstępie wskazać należy, że uzasadniona wątpliwość co do bezstronności, w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k., zachodzi zawsze *in concreto*, a nie *in abstracto*. Nie może zatem stanowić jedynie subiektywnego przekonania określonej osoby, lecz winna być konkretna, realna, obiektywna i poddająca się zewnętrznej weryfikacji.

Wnioskujący jednak istnienia oraz wpływu powyższych okoliczności na brak bezstronności przy rozpoznawaniu sprawy przez SSN Zbigniewa Kapińskiego o sygn. III KK 169/23 w żaden sposób nie uprawdopodobnił pozostawiając je jedynie w sferze deklaratywnej. W tym miejscu wskazać również należy, że nie mogą być przyczyną wyłączenia wyrażane przez sędziego ogólne poglądy prawne w poprzednio wydawanych orzeczeniach czy publikacjach naukowych (zob. D. Świecki (w:) B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, *Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany*, LEX/el. 2024, art. 41).

Dodatkowo pomiędzy podnoszonymi okolicznościami, które powinny mieć charakter rzeczywisty i obiektywny, a rozstrzygnięciem konkretnej sprawy musi

zachodzić związek funkcjonalny, pozwalający na możliwości wyprowadzenia z nich wniosku o istnieniu uzasadnionej wątpliwości co do braku bezstronności rozstrzygnięcia tej sprawy zaś tym wymogom wnioskujący nie sprostął.

Mając powyższe okoliczności na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[JJ.]

[r.g.]